

स्वधर्मानुष्ठानानंतरंधर्मभूयस्त्वादपि परधर्मो नानुष्ठेयः अनुपयोगादित्याह स्वभावविहितइति ॥ १४ ॥ किंच अधनोधर्मार्थं धनं नेहेत नापेक्षेत
धनार्थं न व्याप्रियेतेति वा दैवोपपन्नेनैव स्वधर्मसिद्धेरुक्तत्वात् यात्राऽर्थमपि नेहेतइति एतत्पंचयति अनीहेतिसाद्धैः षड्विः ॥ १५ ॥ १६ ॥ उपा
नहौपादयो र्यस्य स उपानत्पात्तस्य ॥ १७ ॥ गृहपालः श्वातद्वदाचरति ॥ १८ ॥ १९ ॥ क्षुधातृषाचजनः कामस्यांतयाति अन्नोदकातिरिक्तकामांत
राभावात् क्रोधस्य वांतयाति एतस्य क्रोधस्य यत्फलं हिंसा तस्योदयान्निष्पत्तेः दिशोजित्वाऽपि भुवोभुक्त्वाऽपि लोभस्य नैवांतयातीत्यर्थः ॥ २० ॥
॥ २१ ॥ इदानीं कामादिजयोपायानाह असंकल्पादिति चतुर्भिः जयेदित्यथाऽपेक्षमन्वेति अर्थं अनर्थदर्शनेन तत्त्वावमर्शनात् अद्वैतानुसंधानेन

यस्त्विच्छुयाकृतः पुंभिराभासोऽद्याश्रमात्पृथक् ॥ स्वभावविहितो धर्मः कस्य नेष्टः प्रशांतये ॥ १४ ॥ धर्मार्थ
मपि नेहेतयात्राऽर्थं वाऽधनो धनम् ॥ अनीहानीहमानस्य महाहेरिवृत्तिदा ॥ १५ ॥ संतुष्टस्य निरीहस्य स्वा
त्मारामस्य यत्सुखम् ॥ कुतस्तत्कामलोभेन धावतोऽर्थं हयादिशः ॥ १६ ॥ सदा संतुष्टमनसः सर्वाः सुखम
यादिशः ॥ शर्कराकंटकादिभ्यो यथोपानत्पदः शिवम् ॥ १७ ॥ संतुष्टः केन वाराजन् वत्तैतापिवारिणा ॥
औपस्थ्यजैर्द्वयकार्पण्याद्गृहपालाय ते जनः ॥ १८ ॥ असंतुष्टस्य विप्रस्य ते जो विद्यातपो यशः ॥ स्ववंतीन्द्रिय
लौल्येन ज्ञानं चैवावकीर्यते ॥ १९ ॥ कामस्यांतं च क्षुत्तृड्भ्यां क्रोधस्यैतत्फलोदयात् ॥ जनोयाति न लोभ
स्य जित्वा भुक्त्वा दिशो भुवः ॥ २० ॥ पंडिता ब्रह्मवोराजन् बहुज्ञाः संशयच्छिदः ॥ सदसस्पतयोऽप्येके असं
तोषात्पतंत्यधः ॥ २१ ॥ असंकल्पाज्जयेत्कामं क्रोधं कामविवर्जनात् ॥ अर्थानर्थे क्षयालोभं भयं तत्त्वावमर्श
नात् ॥ २२ ॥ आन्वीक्षिक्या शोकमोहौदंभं महदुपासया ॥ योगांतरायान्मौनेन हिंसां कायाद्यनीहया ॥ २३ ॥
रूपया भूतजंदुःखं दैवं जल्ल्यात्समाधिना ॥ आत्मजं योगवीर्येण निद्रां सत्त्वं निषेवया ॥ २४ ॥

॥ २२ ॥ आन्वीक्षिक्या आत्मानात्मविवेकेन महतां सात्त्विकानां सेवया योगस्यांतरायान् लोकवार्तादीन् ॥ २३ ॥ येभ्यो भूतेभ्यो भयं जायेत तेष्वे
वरूपया हिताचरणेन दैवं दैवोपसर्गनिमित्तं वृथामनः पीडादि तदुक्तं याज्ञवल्क्येन विमनाविफलारंभः संसीदत्यनिमित्ततइति आत्मजं देहजं योग
वीर्येण प्राणायामादिबलेन सत्त्वं निषेवया सात्त्विकाहारादिना ॥ २४ ॥